

روایت داستان زنی است که گذشته نامتعارفش سایه بر روی زندگی عاشقانه‌اش انداخته و تلاش وی برای فرار از این گذشته سرنوشت نافرجامی را برای او رقم می‌زند.

فیلم فصل فراموشی فریبا که قصد دارد کنکاشی مستند گونه در درگیری‌های فردی و اجتماعی زن امروز ایران داشته باشد در هنگام فیلمبرداری نیز به دلیل حضور در مکانهایی که شاید تاکنون فیلمبرداری در آنها صورت نگرفته بود دستخوش حوادثی شد، مانند حضور در مکانهای پر مخاطره‌ای که حتی پلیس حضور فعال ندارد.

حوادث مستند و واقعی که به دلیل بحران‌های اقتصادی و اجتماعی در گوشه گوشه شهر به وقوع می‌پیوندد خود را به قصه فیلم تحمیل می‌کرد و چه بسا مسیری دیگر و متفاوت با آنچه نویسنده در خانه تخیل کرده بود برای شخصیت اصلی فیلم رقم می‌زد.

**پدرام کریمی فیلمنامه نویس
فیلم زندگی جای دیگری است:**

**مدیران، تسامح و تساهل
اغراق آمیزی از خود نشان
میدهند!**

*** فضای جشنواره امسال را با سال‌های گذشته چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

جشنواره امسال با حضور پرنگ کارگردان‌های مطرح سینما و تعداد فیلم‌ها و همچنین با توجه به حضور مدیرانی که کارنامه خوبی از آنها سراغ داریم می‌توان انتظار داشت و احتمال داد اتفاقات خوبی در کیفیت و کمیت برگزاری این رویداد بزرگ فرهنگی و سینمایی کشور شاهد باشیم.

*** فکر می‌کنید امسال بیشتر به چه موضوعاتی پرداخته شده است؟**

با توجه به مشغله‌ای که دارم تا کنون خیلی جدی فیلم‌های امسال را بررسی نکردم... اما با توجه به روند کنونی سینما به خصوص در این چندسال اخیر، فیلم‌های مطرح گونه اجتماعی داشتند و فکر می‌کنم این روند همچنان ادامه داشته باشد...

*** برای ساخت و تولید فیلم خود دچار مشکلات نبودید؟**

بر این عقیده هستم که پروسه ساخت فیلم اصولاً بدون مشکل نمی‌شود و فراز و نشیب خاص خود را دارد. با این همه و با توجه به وضعیت نه چندان مطلوب اقتصادی کشور که حوزه سینما هم شامل آن می‌شود. بدیهی است اولین و بیشترین معضل در ساخت و تولید آثار به این موضوع برمی‌گردد... البته زمانی که من به اتفاق دوستانم بابک کایدان و منوچهر هادی شروع به کار کردیم صرفاً روی دوستی یکدیگر حساب کردیم و به هیچ عنوان دورنمای مالی نداشتیم و کار را خیلی دلی آغاز کردیم... عمده مشکلی که بیشتر منوچهر هادی را درگیر خود کرد و باعث اتلاف وقت و انرژی شد پیدا کردن تهیه کننده پس از نوشتن فیلمنامه بود.

*** با توجه به روی کار آمدن دولت جدید شما فضای جشنواره امسال را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

اصولاً با روی کار آمدن دولت‌ها، مدیران به جهت جلب رضایت و توجه و همکاری اهالی فرهنگ و هنر، با رویی گشاده، تسامح و تساهل اغراق آمیزی را از خود نشان می‌دهند... با توجه به تعداد فیلم‌های پذیرفته شده در جشنواره و ایجاد بخش‌های جدید برای نمایش آثار مختلف و... به نظر می‌آید که این دوره از این قاعده مستثنی نیست... باید منتظر بود تا سال آینده، حاصل کار و سیاست گذاری‌های مدیریت جدید سینمایی را دید و سپس

*** چه کنیم جشنواره بهتری داشته باشیم؟**

اول اینکه سیمرخ جشنواره فیلم فجر باید اهمیت و ارزش واقعی خود را پیدا کند. در طی سالهای گذشته برخی از مدیران برای رضایت و بدست آوردن دل دوستان و نزدیکان و همفکرانشان، سهل و ساده سیمرخ را به نوعی قربانی می‌کردند و این روند منجر به بی ارزش شدن این جایزه و در ادامه خود جشنواره شد... دوم اینکه این جشنواره در دهه فجر و پیروزی انقلاب اسلامی برگزار می‌شود این در حالی است که ما هیچ نشانی در فیلم‌ها و خود جشنواره از انقلاب اسلامی نمی‌بینیم و متأسفانه در بعضی فیلم‌ها و عملکرد آقایان به حراج گذاشتن ارزش‌های انقلاب و مردم بودیم... سوم به نحوه برگزاری و تشریفات این جشنواره است که با کمال تأسف نشانی را نمی‌توان یافت که گویی این جشنواره سی دوره است برگزار می‌شود... هنوز در نحوه برگزاری افتتاحیه و اختتامیه، نمایش فیلم‌ها، نحوه خرید بلیت و حضور علاقمندان و مردم و... بسیار ابتدایی و آماتور عمل می‌کنند... دیگر آنکه این جشنواره همچنان عنوان بین‌المللی را یک می‌کشد و شما هیچ نشانی از یک رویداد جهانی در آن نمی‌توانید یافت کنید، از حضور میهمانان تا حضور فیلم‌های خارجی و...

*** در صورت امکان مختصری از فیلم خود و ضرورت داستانی آن را توضیح دهید.**

من و بابک کایدان و منوچهر هادی بیش از ده روز درگیر بحث بر سر این موضوع بودیم که در مورد چه چیزی حرف بزنیم که در وهله اول دغدغه روز مردمانمان باشد و بعد مسئله دیگر مردمان... حاصل حرف و بحث ما شد تم مرگ آگاهی... این فیلم به موضوع مرگ می‌پردازد بدون آنکه نصیحت و قضاوت کند... اشاره فیلم به آن است که چشم‌ها را باید شست، جور دیگر باید دید.

**مسعود دلیری مدیر تولید
«فصل فراموشی فریبا»:**

**شاهد جشنواره تله
فیلم‌های نیستیم...**

بزرگترین و قابل توجه‌ترین تفاوت جشنواره ۳۲ با چند دوره گذشته این است که امسال دیگر شاهد جشنواره تله فیلم‌ها نیستیم...

حضور گسترده سینماگران با نگرش‌های متفاوت در جشنواره ۳۲ یکی از موارد شاخص جشنواره امسال می‌باشد.

با توجه به حضور گسترده سینماگران مشتاق برای حضور فیلم‌هایشان در

جشنواره ۳۲ می‌توان به رونق دوباره سینما و به گردش درآمدن چرخ از حرکت باز ایستاده سینمای ایران امید داشته باشیم. جشنواره خوب یعنی امکان تولید و حضور فیلم‌های با استانداردهای سینمایی در جشنواره، پس دست اندرکاران و مدیران تصمیم گیر سینمایی باید شرایط ساخت فیلم‌های خوب در ژانرهای مختلف را مهیا کنند و سینما را از انحصار انحصار طلبان خارج سازند.